

GÖTEBORGS 8:E
BAPTISTFÖRSAMLING

GUDS VREDE ÖVER OLYDNADENS BARN

Efesierbrevet 5:6-7 • Predikan G8B 2021-01-15 (Fågelbergskyrkan) • Johnny Lithell

INLEDNING

Vi kommer tillbaka till ett allvarligt sammanhang i Efesierbrevets femte kapitel. Från att ha börjat kapitlet med att lyfta fram hur vi som tillhör Kristus är Guds älskade barn som Kristus älskar och offrat sig för så går Paulus vidare med att tala om saker som inte ens får nämnas bland Guds barn; saker som, om de blir en del i vår livsstil kommer att leda till evig fördömelse, nämligen sexuell omoral och girighet. Vi såg i verserna 3-5 att nästan allt Paulus nämner där kan härledas till sexuell omoral och sedan nämner han också girighet på slutet.

Poängen är att vi som kristna måste undvika dessa i alla dess former. Vi måste undvika det i vår tanke, i vårt tal och i våra handlingar. Det är av yttersta vikt eftersom det är vår evighet som står på spel. I förra predikan såg vi också några av de verktyg Paulus ger för hur vi kan kämpa mot de här sakerna, nämligen tacksamhet, generositet och varsamhet.

Vi såg tacksamheten till en överflödande Gud – att vi tillhör en Gud som är evigt överflödande i godhet och kärlek. Och när vi förs in i hans närhet är det ett uttryck för hans evigt överflödande godhet. I sin nåd väcker han oss från de döda och tar upp oss som sina egna barn, inte för att vi har gjort oss förtjänta av det utan för att han är den han är. Det innebär att efterföljelsen av honom först och främst kännetecknas av tacksamhet.

Alla andra religioner och livsåskådningar opererar utifrån en grundläggande tomhet. Där gör vi saker därför att vi behöver saker. Vår gud är tom och behöver fyllas och vi är tomma och behöver fyllas. Det är här girigheten och den sexuella omoralen och lustan kommer in. Du är i grunden en självcentrerad varelse och du är uppfylld av dina behov. Du navigerar genom livet utifrån vad du vill ha. Du vill ha och du vill ha, och allt runtomkring dig förvandlas till medel. De är kontakter som kan hjälpa dig i karriären. De är vänner som kan ge dig bekräftelse. De är potentiella livspartners som kan uppfylla dina drömmar. Och om du säger dig tro på Gud medan du befinner dig i detta tillstånd av avguderi så blir Gud ett medel för dig att uppnå vad du vill ha. Du vill ha Gud för att Gud ska kunna ge dig det där andra som du *egentligen* vill ha.

Det är alltså avguderi, vilket leder till fördärvet. Paulus säger i den femte versen att ”ni ska veta” att ingen som är sexuellt omoralisk eller girig, alltså en avgudadyrkare, har någon arvedel i Kristi och Guds rike.

Det här uttrycket, ”ni ska veta” är svårt att översätta. Jag tycker att Bibel2000 har valt en bättre översättning när man skriver ”ni vet ju mycket väl”. Ni vet ju mycket väl att ingen som lever så har någon del i Kristi och Guds rike! Det är inte svårt att förstå, det är uppenbart för alla! Hur kan man vara en kristen utan att veta det här? Ni vet mycket väl att sexuell omoral

och girighet leder till helvetet. Därför måste ni kämpa emot det i både tanke, tal och handling och istället låta alla dessa präglas av tacksamhet, varsamhet och generositet.

I den här predikan går vi vidare i samma resonemang i verserna 6-7 där Paulus egentligen bara fortsätter att ge praktiska tillämpningar utifrån det han redan har sagt. Jag delar upp resten av predikan i tre punkter:

Den första punkten kallar jag ”tomma ord som bedrar”. Paulus uppmanar oss att inte låta någon bedra oss med tomma ord. Jag tänkte att vi skulle fundera lite på vad det kan innebära. Den andra punkten kallar jag ”lydnadens eller olydnadens barn”. Här tittar vi närmare på de två alternativ som tydligt framträder ur texten. Lydnadens barn, Guds älskade barn, som tillhör Kristi och Guds rike och olydnadens barn som drabbas av Guds vrede. Vad är det som skiljer dem åt? Den tredje punkten kallar jag ”vreden som drabbar”. Här vill jag ägna en stund åt att begrunda Guds vredes allvar och helvetets verklighet.

I. TOMMA ORD SOM BEDRAR

Vi går till den första punkten, ”tomma ord som bedrar”. Redan nu, bara efter att ha sammanfattat några av tankarna i den förra predikan har jag berört allvarliga saker som har direkt bäring på hur vi kommer att tillbringa evigheten. Jag har talat om att det finns ett liv efter detta som kommer att pågå i all evighet, antingen i ousäglig glädje eller också i straff och lidande som överträffar våra värsta mardrömmar. Kontrasten är fruktansvärd. Ändå skulle den överväldigande majoriteten av människor i Sverige idag bara vifta bort allt detta som trams. Hur kommer det sig?

Svaret är att de har blivit bedragna av tomma ord. Här har vi något av själva grunden för människans förtvivalade tillstånd. I Edens lustgård blev kvinnan bedragen av Satans tomma ord. Jesus säger att han var en lögnare från begynnelsen. Bibeln talar ofta om syndens makt att bedra. Det är syndens kanske mest förödande inverkan på oss, att den invagar oss i ondska utan att vi själva förstår det. Långsamt övergår kunskapens ljus till mörker. Hur sker den övergången? Genom tomma ord som bedrar. Tomma ord som legitimerar synden. Tomma ord som lägger ut dimridåer och får oss att tappa riktningen.

Men detta med sexuell omoral och tomma ord verkar vara något som är ständigt aktuellt. Vi upplever ju historiska dagar när två av de frikyrkosamfund som tidigare varit kända för att hålla till en förhållandevis konservativ bibelsyn nu ändrar sina positioner i frågor som har med just sexuell omoral att göra. I ljuset av den här texten i Efesierbrevet är det förstås en förödande utveckling eftersom man intar positioner som legitimerar just det Bibeln fördömer, vilket enligt den här texten och flera andra leder till helvetet. Det är en förödande utveckling även om den inte är oväntad. Varför är den inte alls oväntad? Därför att dess företrädare har farit fram med tomma ord!

De börjar med att man inte vågar säga något om de här frågorna. Det är alldeles för jobbigt att ta upp eftersom det kommer att väcka en massa följdfrågor om hur vi ska ha det i våra församlingar. Nej, säger man, vi ska inte prata om sexuell omoral eftersom det är mycket viktigare att försöka vinna människor istället – tomma ord som bedrar. Det är en falsk dikotomi, där det inte alls finns en motsättning mellan att predika evangeliet och hjälpa varandra att undvika helvetet.

Sedan kommer fler tomma ord som bedrar. Då säger man att vi i snällhetens namn måste medge att frågan är komplex. Att den är svår att förstå rent bibliskt. Att bibeltexterna inte tycks säga det kyrkan alltid har uppfattat att de säger. Och därför måste vi också erkänna andra positioner som legitima. Dessutom måste vi överväga om den helige Ande faktiskt leder oss vidare att hitta nya tolkningar. Tomma ord!

Sedan fortsätter de tomma orden med att peka på dem som säger vad kyrkan alltid har sagt, nämligen att sexuell omoral leder till helvetet, och förfasas över hur elaka de är. Och så argumenterar man för att det inte alls är konstruktivt att nämna namn eller konfrontera någon överhuvudtaget. Det är viktigare att vara snäll och omtyckt så att man får behålla sin plattform och påverka människor i frågor som de inte alls bryr sig om. Tomma ord som bedrar.

Eller du kanske har hört någon argumentera för varför man måste vara sambo innan man gifter sig? Här haglar det av tomma ord. Man måste kolla om man är sexuellt kompatibla. Eller det är så mycket mer praktiskt, tänk på hur mycket pengar man sparar genom att bo i samma lägenhet. Eller också argumenterar för att vi egentligen ju redan är gifta eftersom vi är helt inriktade på att leva tillsammans under resten av våra liv. Eller att den sexuella föreningen gör oss gifta i Guds ögon, precis som om det inte skulle finnas något utomäktenskapligt sex i Guds ögon. Det är tomma ord som bedrar.

Gud har gett oss äktenskapet mellan en man och en kvinna och han har gett oss sexualiteten att njuta av inom äktenskapets förbund. Allt utanför det, oavsett om vi vill laborera med huruvida vi ingått förbund eller inte, eller om vi ska vara två av samma kön – allt utanför äktenskapet mellan en man och en kvinna är sexuell omoral. Och det är inget vi har råd att trixa med eftersom det har eviga konsekvenser med större allvar än vi någonsin kan föreställa oss.

Låt oss känna allvaret i detta! Låt ingen bedra er med tomma ord! Guds ord ger oss klar och tydlig vägledning, låt oss hålla fast vid den som om våra liv hängde på det, eftersom våra liv faktiskt hänger på det.

II. LYDADENS ELLER OLYDNADENS BARN

Vi går till den andra punkten, "lydnadens eller olydnadens barn". Ur den här texten kan vi se två bibliska principer. Dels kan vi se att våra liv, inte bara vår muntliga bekännelse, utan att våra liv har bäring på vår relation till Gud. Den andra principen är att det bara finns två möjligheter när det gäller vår relation till Gud: antingen har vi del i Kristi och Guds rike eller också har vi det inte. Antingen är vi Guds älskade barn eller också är vi olydnadens barn som drabbas av Guds vrede.

Det ställer oss inför ett vägsval. Vi måste gå åt det ena eller det andra hållet. Det finns inget mellanting.

Det för tankarna till tre olika bibeltexter som illustrerar den här besvärliga och svartvita läran. Låt oss titta på dem.

Elia: hur länge ska ni halta?

Börja med att slå upp Första Kungaboken, kapitel 18.

1 Kungaboken 18:16-21 (SFB-15)

¹⁶Obadja gick och mötte Ahab och berättade detta för honom. Då gav sig Ahab i väg för att möta Elia. ¹⁷När Ahab fick se Elia sade han till honom: "Är du här, du som drar olycka över Israel?" ¹⁸Elia svarade: "Det är inte jag som drar olycka över Israel, utan du och din fars hus, för ni överger Herrens bud och följer baalerna. ¹⁹Men skicka nu efter och saml hela Israel till mig på berget Karmel, tillsammans med Baals fyrahundrafemtio profeter och Asheras fyrahundra profeter som äter vid Isebels bord."

²⁰Då sände Ahab omkring bud över hela Israel och samlade profeterna på berget Karmel. ²¹Elia trädde fram för allt folket och sade: "**Hur länge ska ni halta på båda sidor? Om det är Herren som är Gud, så följ honom. Men om det är Baal, så följ honom.**" Men folket svarade honom inte med ett ord.

Det är en berättelse som vi känner till väl. En Guds profet ställer till med en tävling mot 450 baalsprofeter för att därigenom slå fast vem som är den sanne Guden.

Det är en berättelse om avgudadyrkan och det jag vill att du ska lägga märke till här är hur folket är delade. Det är Israels folk, de gör anspråk på att vara del i Guds förbund. Men samtidigt vill de ha både hängslan och livrem. De tillber Gud men för att vara på den säkra sidan så tillber de Baal litegrann också. Det verkar vara en väldigt pragmatisk inställning, att det kan väl inte skada om man ber lite åt båda håll?

Men Guds profet, Elia, tänker inte låta dem fortsätta så. Han är ute efter reformation. Han träder fram inför allt folket och frågar: "hur länge ska ni halta på båda sidor? Om det är Herren som är Gud, så följ honom. Men om det är Baal, så följ honom." Och man märker hur svår den här utmaningen är för folket. De säger inte ett ord.

Men vi måste förstå vad det är Elia säger. Det går inte att vandra fram och tillbaka mellan Gud och Baal. Det går inte att tillbe Gud på det här sättet. Det fungerar inte att säga till Gud, "jag älskar dig, så jag tänker ge dig det mesta av min tillbedjan. Men jag ska bara tillbe litegrann här också." Därför att när du säger så, så säger du också att Gud inte är tillräcklig. Du säger att Gud förvisso är god och säkert kan ta hand om det mesta. Men i just det här området behöver jag ta saken i egna händer. Just det här området är för viktigt för att bara gå och vänta på att Gud ska göra något.

Nej, säger Elia. Hur länge ska du halta på båda sidor? Du måste välja. Om du ska tillhöra Herren så handlar det om precis hela ditt liv. Antingen litar du på att han är helt och hållet tillräcklig eller också gör du det inte. Det är ungefär som att vara gift. Du kan inte komma och säga att det är konstigt av din fru att blir arg. Du kan inte argumentera att det är konstigt eftersom hon får ju det mesta av din uppmärksamhet. Din andra flickvän får ju bara lite. Nej, det förstör hela äktenskapet. Det är allt eller inget.

Det kristna livet är allt eller inget.

Luk 14 – att bära sitt kors

Den andra texten finns i Lukasevangeliets 14:e kapitel.

Lukasevangeliet 14:25-35 (SFB-15)

²⁵Stora skaror vandrade med honom, och han vände sig om och sade till dem: ²⁶"Om någon kommer till mig och inte sätter mig högre än sin far och sin mor, sin hustru och sina barn, sina bröder och systrar och även sitt eget liv, så kan han inte vara min lärjunge. ²⁷Den som inte bär sitt kors och följer mig kan inte vara min lärjunge.

²⁸Om någon av er vill bygga ett torn, sätter han sig inte först ner och beräknar kostnaden och ser om han kan fullfölja bygget? ²⁹Annars, om han har lagt grunden men inte lyckas bygga färdigt, kan alla som ser det börja håna honom ³⁰och säga: Den mannen började bygga men lyckades inte bli färdig.

³¹Eller vilken kung går ut i krig mot en annan kung utan att först sätta sig ner och tänka efter om han med tio tusen man kan möta den som kommer emot honom med tjugo tusen? ³²Kan han inte det, skickar han sändebud och ber om fred medan den andre ännu är långt borta. ³³På samma sätt kan ingen av er vara min lärjunge om han inte avstår från allt han äger.

³⁴Salt är bra, men om saltet förlorar sin sälta, hur ska man då få det salt igen? ³⁵Det duger varken för jorden eller gödselhögen. Man kastar bort det. Hör, du som har öron att höra med!"

Den här texten handlar om att beräkna kostnaden innan man beslutar sig för att följa Jesus och det var därför jag ville ta fram den. Men när jag tog fram den och tittade på den själv blev jag så tagen av Jesu ord att "den som inte bär sitt kors och följer mig kan inte vara min lärjunge".

"Att bära sitt kors" har blivit ett bevingat ord, ett talesätt vi använder, och vi har gett det en innebörd som är fullkomligt främmande för Nya testamentet. Vi talar om att vi fått ont i ett knä, eller att vi har en jobbig kollega som bara tänker på sig själv, och vi säger "ja, det är väl mitt kors att bära".

Det är inte vad Jesus talar om här. Om du levde i det romerska imperiet under det första århundradet hade du en annan uppfattning om vad det innebar att bära sitt kors.

Jag brukar citera AW Tozer som säger,

Korset är en symbol för död. Det representerar det plötsliga och våldsamma och förnedrande slutet på en människas liv. Den som på romartiden axlade sitt kors och började sin vandring mot avrättningsplatsen hade redan tagit farväl av alla sina vänner. Han skulle inte komma tillbaka. Hans liv skulle snart vara slut. Korset kompromissade aldrig, lade aldrig något tillrätta, skonade ingen; det avlivade hela människan, fullständigt och för alltid. Korset försökte inte bli vän med sitt offer. Det slog till, grymt och skoningslöst, och när det hade fullgjort sin uppgift fanns inte den människan längre.

Om du bär ett kors är allt över för dig. Du har inga mer drömmar, inga planer för ditt liv. Du har ingen mer stolthet, ingen mer heder, ingenting. Du går genom offentlig förödmjukelse till den plats där du ska dö.

Vad Jesus säger här är att genom hans kors dör vi från det liv vi lever. Vi dör från det liv vi lever. Om du är en kristen är du död. Du är död från dina drömmar, dina förhoppningar, dina planer. Du är död från allt detta. Det är därför han säger i slutet av vers 26, precis innan detta att man måste hata till och med sitt eget liv för att vara hans lärjunge.

Adoniram Judson

Adoniram Judson var den första amerikan som sändes ut som missionär över de stora haven år 1812. Jag skulle vilja läsa ett brev han skrev till den man som var far till den kvinna han älskade. Han ville gifta sig med henne och han ville ta med henne för att berätta om Jesus för folket i Indien, Thailand och Burma. Här ber han om lov att gifta sig med Ann.

Jag måste nu fråga huruvida du kan ge ditt medgivande till att skiljas från din dotter tidigt nästa vår, för att sedan aldrig mer se henne i denna värld. Huruvida du kan ge ditt medgivande till hennes avfärd och att hon utsätts för missionärlivets svårigheter och lidanden. Huruvida du kan ge ditt medgivande till hennes utsättning för havets faror. För södra Indiens klimats dödliga påverkan. För varje sorts armod och plåga – för degradering, förolämpningar, förföljelse och kanske en våldsam död.

Kan du ge ditt medgivande till allt detta för Hans skull, som lämnade sitt himmelska hem och dog för henne och för dig? För de eviga själars skull som förgås, för Guds äras skull? Kan du ge ditt medgivande till allt detta i hoppet om att snart möta din dotter en värld av härlighet, med en rättfärdighetens krona, som strålar av lovsång till Kristus från de hedningar som genom hennes försorg blev frälsta från evig klagan och förtvivlan?

Jag skulle vilja ställa samma fråga till dig. Kan du ge ditt medgivande till allt detta, att släppa dina skatter här i världen för att vinna det som är långt mer värt?

För övrigt är berättelsen om Ann Judson helt obegriplig om man inte förstår hennes himmelska hopp.

Matt 7:21

Det leder till den tredje texten som illustrerar poängen i Efesierbrevet 5:6, nämligen Matteusevangeliets sjunde kapitel.

Matteusevangeliet 7:13–23 (SFB-15)

13 Gå in genom den trånga porten. Den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. 14 Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den.

15 Akta er för de falska profeterna. De kommer till er i fårakläder, men i sitt inre är de rovlystna vargar. 16 På deras frukt ska ni känna igen dem. Man plockar väl inte vindruvor från törnbuskar eller fikon från tistlar? 17 Så bär varje gott träd god frukt, men ett dåligt träd bär dålig frukt. 18 Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan ett dåligt träd bära god frukt. 19 Varje träd som inte bär god frukt huggs bort och kastas i elden. 20 Alltså ska ni känna igen dem på deras frukt.

21 Inte alla som säger 'Herre, Herre' till mig ska komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Fars vilja. 22 Många ska säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med ditt namn och drivit ut onda andar med ditt namn och gjort många kraftgärningar med ditt namn? 23 Men då ska jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort från mig, ni förbrytare.

Här kommer vi tillbaka till frågan om lydnadens eller olydnadens barn. Därför att i den här texten får vi se att förvisso är nödvändigt att bekänna Jesus som Herre och frälsare – det är en absolut nödvändig del i att vara ett Guds barn – men vi är inte ett Guds barn bara för att vi bekänner Jesus som Herre och frälsare. Vår muns bekännelse är inte det slutliga beviset på att vi är ett Guds barn.

Jesus säger, ”*många* ska säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte gjort det ena och det andra i ditt namn?” Här har vi personer som utan tvekan kallar sig kristna och som levat åtminstone en del av sina liv i vad de uppfattat var tjänst för Kristus. Ändå är de olydnadens barn som inte har del i Kristi och Guds rike. Hur kommer det sig?

Jesu poäng är att det syns i våra liv om vi är Guds barn. Han kallar det för att bära frukt. Han säger: ”den som gör min himmelske Fars vilja.” Där är nyckeln.

Älskade vänner, vi lever i en tid av distraktioner där allt i vår närhet kallar på vår uppmärksamhet. Vi avbryts ständigt av meddelanden som väntar på omedelbara svar och nästan varje minut blir vi överösta av olika röster som vill att vi ska tycka och tänka och handla på vissa sätt. Den frälsande tron handlar inte om att vi har Jesus hängande som en amulett runt halsen och tar fram honom när vi behöver en existentiell snuttefilt. Nej, den frälsande tron är när vi kastar oss handlöst i armarna på vår alltillräcklige Frälsare. Det är att klamra sig fast vid honom och säga ”rädda mig, Herre, annars går jag under.”

I Efesierbrevet 5:6 säger Paulus,

Efesierbrevet 5:6 (SFB-15)

«Låt ingen bedra er med tomma ord. Allt sådant gör att Guds vrede drabbar olydnadens barn.»

Han ställer oss inför ett val. Antingen hör vi till den grupp som kallas olydnadens barn eller också hör vi till den grupp som kallas Guds älskade barn. Guds älskade barn bekänner förvisso Kristus framför människorna, men de utmärks tydligast på att de hör hans röst och gör hans vilja. De har bara ett hopp i den här världen och det är deras alltillräcklige Frälsare. Olydnadens barn navigerar utifrån sin inre tomhet och deras många olika behov och vacklar ständigt mellan olika gudar. Därför vill jag vädja till dig: förlora inte ett ögonblick, utan kasta dig på honom som är den ende som kan rädda dig undan den kommande vreden. Hör hans röst – hör den idag – och följ den utan att hålla någonting tillbaka! Släpp taget om allt du håller så hårt i, eller också kommer det att dra dig med in i havet av Guds eviga vrede.

III. VREDEN SOM DRABBAR

Det leder oss till den tredje punkten, ”vreden som drabbar”. Jag skulle här vilja ta en stund där vi begrundar det faktum att Guds vrede drabbar olydnadens barn. Det kan kännas konstigt för oss eftersom vi har så vältrimmade moraliska kompasser. Men det är bara ännu ett exempel på att vi på något sätt har lärt oss att veta bättre om vad som är rätt och fel än Gud vet.

Men jag skulle vilja följa Jonathan Edwards exempel och slå fast ett antal bibliska sanningar som kanske får oss att åtminstone nyansera våra moderna, moraliska kompasser.

1. De har förtjänat det

För det första: olydnadens barn förtjänar att kastas i helvetets eviga eld. Faktum är att Guds fullkomliga rättvisa ropar på syndens eviga straff för de träd som bara bär usel frukt. I Lukas 13:7 liknar Jesus Gud vid en man som ägde en vingård där han hade planterat ett fikonträd. I tre års tid letade han efter frukt på trädet utan att hitta någon. Då säger han: ”hugg ner det! Varför ska det få suga ut jorden?”

2. De är redan nu föremål för vreden

För det andra: olydnadens barn är redan nu föremål för samma vrede som de kommer att uppleva i helvetet. Det är anmärkningsvärt att vår text står i presens, i nutid. Den säger att Guds vrede *drabbar* olydnadens barn, inte att den ska drabba dem. Själva grammatiken indikerar att det är något som pågår just nu och som fortsätter i all evighet. Guds vrede

brinner redan mot dem. Deras plats i helvetet är redan förberedd och lågorna flammor och är redo att ta emot dem.

3. Det finns ingen trygghet

För det tredje: det finns ingen trygghet; det finns ingenting som försäkrar olydnadens barn om ett långt och hälsosamt liv, även om allt ser bra ut just nu. Bara för att hjärtat har slagit stabilt fram till idag finns inga garantier för att det ska fortsätta imorgon. Vi lär oss detta om och om igen ur den allmänna mänskliga erfarenheten. Den som inte hör till Kristus vandrar över helvetets avgrund på en rutten bro som kan brista när som helst. Det finns ingen trygghet i ungdom eller god hälsa eller en vältränad kropp eller ett lugnt boende. Allt kan ryckas bort på ett ögonblick.

Olydnadens barn är ständigt bedragna och invaggade in en falsk föreställning om trygghet. Men de förlitar sig på inget annat än en skugga. Om vi kunde tala med någon av de stackare som redan är i helvetet skulle var och en försäkra att det inte var hans plan att komma dit. Nej, döden överlistade honom och Guds vrede var alltför snabb. Nu förbannar han sin dårskap i att han inte agerade medan det fortfarande fanns tid.

Slutsats

Allt detta leder oss till slutsatsen att olydnadens barn som förtjänar helvetes eld och som redan är föremål för Guds vrede, som inte har några garantier om att leva ett långt liv och inte kan göra någonting för att förhandla eller förlika med Allsmäktig Gud befinner sig i detta tillstånd att det enda som håller dem tillbaka från helvetets eld just nu är Guds nåd, trots att hans vrede redan brinner mot dem och trots att han inte har några som helst skyldigheter att hålla dem kvar. De har ingen tillflykt, ingenting att hålla fast i. Det enda som håller dem kvar är Guds goda hand. Om Gud skulle dra tillbaka sin beskyddande hand och låta rättvisan ha sin gång skulle de inte kunna hålla emot ett ögonblick, utan skulle tvärtom falla ner i den eviga elden till ljudet av den upprättade skapelsens jubel över Guds rättfärdighet.

1. Förstå vems vrede det är

Om du inte har tagit din tillflykt till Kristus, förstå vilken situation du är i. Förstå, för det första vems vrede det är: det är evig och oändlig Guds vrede. Alla världens kungar och härskare må gadda sig samman mot honom, men han som tronar i himlen ler. Med all sin makt, alla sina skräckinjagande massförstörelsevapen är de mindre än maskar inför honom. De är mindre än ingenting. I Lukas 12:4 säger Jesus,

Lukasevangeliet 12:4-5 (SFB-15)

«Var inte rädda för dem som dödar kroppen och sedan inte kan göra mer.
«Jag ska visa er vem ni ska frukta: Frukta honom som har makt att döda och sedan kasta i Gehenna. Ja, jag säger er: Honom ska ni frukta.

Jesaja 66:15 (SFB-15)

«För se, Herren ska komma med eld,
och hans vagnar är som en stormvind.
Han låter sin vrede drabba med hetta
och sitt straff med eldslågor

Förstå att han kommer att verkställa sitt straff utan att visa något medlidande. När han ser hur din plåga vida överstiger din styrka och din förmåga att härda ut, när han ser hur din själ krossas till evig förtvivlan kommer han inte att ha någon barmhärtighet och lyfta sin hand.

Han kommer inte att vara mån om att ditt lidande begränsas bara för att det är alltför stort för dig att bära.

Hesekiel 8:18 (SFB-15)

«Därför ska jag också handla i vrede. Jag ska inte skona dem och inte ha något förbarmande. Även om de ropar högt i öronen på mig, ska jag ändå inte lyssna till dem.

Gud står redo att visa barmhärtighet idag. Idag kan du fly till Kristus med all din kraft. Men när den möjligheten är över kommer dina mest hjärtskärande rop att vara förgäves.

Hör Guds ord från Jesaja 63:3,

Jesaja 63:3 (SFB-15)

«Jag har trampat vinpressen själv,
ingen bland folken hjälpte mig.
Jag trampade dem i min vrede,
trampade sönder dem i min harm.
Deras blod stänkte på mina kläder,
och jag fick hela min dräkt fläckad.

Han vet att du inte kan bära vikten av hans allmakt. Ändå trampar han dig och krossar dig under sina fötter så att ditt blod stänker på hans kläder.

2. Vreden är evig

Förstå, för det andra att Guds vrede kommer att vara för evigt. Det kommer inte att finnas något slut på plågan. När du ser framåt kommer du att se en evighet, en oupphörlig plåga utan slut, en plåga som kommer att svälja dina tankar och överväldiga din själ i förtvivlan, utan minsta hopp om befrielse eller lättnad eller någon sorts vila. Du kommer att vara under Guds allmacts plåga i tiotusen år och när den tiden har gått så vet du att det bara är ett andetag i förhållande till vad som återstår.

AVSLUTNING

Kära vänner, när Elia vunnit över Baalsprofeterna genom att Gud visade sin makt, tog han ner till bäcken Kishon och dödade var och en av dem där, 450 stycken. Lärdomen är denna: antingen dör du för ditt avgudereri eller också dör Kristus i ditt ställe när du tar din tillflykt till honom.

Vi har inga garantier om en morgondag. Vi vet inte hur länge vårt hjärta slår. Guds vrede drabbar oväntat eftersom den som vreden drabbar har blivit bedragen av tomma ord. Idag har du en underbar möjlighet att ändra inriktningen på hela ditt liv och den evighet som ligger framför. Vad skulle inte de fördömda själarna ge för en enda dags möjlighet som den vi just nu åtnjuter?

Kristus har utgett sig själv och burit det straff som annars skulle ha drabbat dem som hör till honom. Han bjuder oss att komma till honom och dricka av det vatten som ger liv. Han bjuder oss att beräkna kostnaden och följa honom utan att hålla någonting tillbaka. Att älska honom av hela vårt hjärta och hela vår själ, av hela vårt förstånd och av all vår kraft. Låt oss fly till honom och låt oss ha hela vår glädje i honom.